

284-893/2016

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

06-05-2019

PRIMLJENO

Poslovni broj: 57 PŽ-2007/2019-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izvjestiteljice i Ružice Omazić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom LIČKI KROVOVI d.d. u stečaju, Gračac, Zagrebačka 9, OIB 44864755840, odlučujući o žalbi vjerovnika IVICE BERONIĆA iz Gračaca, Zagrebačka 9, OIB 42492777093, protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-893/2016-85 od 26. veljače 2019., u sjednici vijeća održanoj 3. travnja 2019.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba vjerovnika Ivica Beronića iz Gračaca i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-893/2016-85 od 26. veljače 2019. u dijelu točke II. redni broj 1. izreke kojom je osporena tražbina tog vjerovnika u iznosu od 2.500.000,00 kn i taj vjerovnik upućen na pokretanje parnice radi utvrđivanja osporenog iznosa tražbine.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-893/2016-85 od 26. veljače 2019. u dijelu točke II. redni broj 1. izreke osporena je tražbina vjerovnika Ivica Beronića u iznosu od 2.500.000,00 kn i vjerovnik je upućen na pokretanje parnice radi utvrđivanja osporenog iznosa tražbine.

U obrazloženju rješenja sud navodi da je stečajni upravitelj osporio prijavljenu tražbinu vjerovnika Ivica Beronića u iznosu od 2.500.000,00 kn navodeći da tražbina „nema pravne osnove niti dokaza“. Iako je vjerovnik pokušao otkloniti osporavanje navodeći da se njegova tražbina odnosi na „dugoročne i kratkoročne pozajmice te ulaganje u imovinu dužnika“ osporavanje nije otklonjeno, posljedično čemu je sud primjenom odredbe čl. 266. st. 1. i čl. 267. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) utvrdio tražbinu osporenom i uputio vjerovnika na pokretanje parnice radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine.

Vjerovnik Ivica Beronić podnio je žalbu protiv rješenja, navodeći, u bitnome, da se njegova osporena tražbina odnosi i na tražbinu s osnove neisplaćene plaće u iznosu od 87.791,71 kn koju je trebalo utvrditi kao tražbinu I. višeg isplatnog reda.

Stečajni upravitelj nije podnio odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Rješenje je ispitano na temelju odredaba čl. 365. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Pri donošenju pobijanog dijela rješenja prvostupanjski sud nije počinio niti jednu od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Iz spisa proizlazi da je u stečajnom postupku nad dužnikom na ispitnom ročištu održanom 13. veljače 2019. utvrđeno da je vjerovnik Ivica Beronić prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 2.500.000,00 kn navodeći da se radi o dugoročnim i kratkoročnom pozajmicama i ulaganju u imovinu dužnika koju je stečajni upravitelj osporio navodeći da vjerovnik nije dokazao osnovanost prijavljene tražbine. Slijedom navedenog, na temelju tablice ispitanih tražbina sud je donio rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama.

Prema odredbi čl. 263. SZ-a, tražbina se smatra utvrđenom ako ju na ispitnom ročištu prizna stečajni upravitelj, a ne ospori koji od stečajnih vjerovnika, odnosno ako izjavljeno osporavanje bude otklonjeno.

Odredbom čl. 266. st. 1. SZ-a propisano je da u slučaju ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnoga dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine.

Tražbinu vjerovnika u iznosu od 2.500.000,00 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda na ispitnom ročištu osporio je stečajni upravitelj stečajnog dužnika, a osporavanje nije otklonjeno. Stoga je prvostupanjski sud pravilno, na temelju odredbe čl. 265. SZ-a, rješenjem odlučio da je žaliteljeva tražbina osporena kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, te je pravilnom primjenom materijalnog prava iz čl. 266. st. 1. SZ-a, uputio stečajnog vjerovnika na parnicu. Stečajnom vjerovniku time nije uskraćena pravna zaštita, već je samo propisan drugi put njenog ostvarenja. Vjerovnik može dokazivati postojanje svoje tražbine u parnici na koju je upućen.

Neosnovan je žalbeni razlog kojim žalitelj navodi da se njegova tražbina u iznosu od 87.791,71 kn odnosi na potraživanje s osnove neisplaćene plaće što je vidljivo iz priložene Bilance društva jer iz njegove prijave tražbine i očitovanja na ispitnom ročištu jasno proizlazi da s te osnove nije prijavio tražbinu.

Pravila prijave tražbina stečajnih vjerovnika uređena su odredbama čl. 257. SZ-a tako da je opće pravilo da stečajni vjerovnici osobno podnose prijavu tražbine i u prijepisu prilažu isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosno kojima se dokazuje (st. 1. i 2. čl. 257. SZ-a). Ako stečajni vjerovnik ne prijavi tražbinu u navedenom zakonskom roku, njegova prijava tražbine se odbacuje (st. 6. čl. 257. SZ-a). Međutim, pravilo osobnog prijavljivanja tražbine kao

stečajnog vjerovnika ima iznimku kada se radi o tražbini iz radnog odnosa, odnosno tražbini radnika i prijašnjih dužnikovih radnika. Tako iz odredbe čl. 257. st. 4. SZ-a proizlazi da ako radnik ili prijašnji dužnikov radnik nije prijavio tražbinu, smatrat će se da je tražbinu prijavio u skladu s popisom iz st. 3. toga članka, a st. 3. propisuje da je stečajni upravitelj dužan sastaviti popis svih tražbina radnika i prijašnjih dužnikovih radnika dospjelih do otvaranja stečajnoga postupka koje je obvezan iskazati u bruto iznosu i neto iznosu i predložiti na potpis prijavu njihovih tražbina u dva primjerka.

U konkretnom slučaju se uopće ne radi o tražbini iz radnog odnosa dospjeloj do otvaranja stečajnog postupka posljedično čemu primjenom čl. 257. st. 3. SZ-a stečajni upravitelj dužnika nije bio dužan u popis tražbina uvrstiti i ovu tražbinu.

Ovdje se ne radi niti o situaciji u kojoj radnik nije prijavio tražbinu u zakonskom roku pa da bi se trebalo smatrati da je prijavio tražbinu onako kako je u svom popisu naveo stečajni upravitelj, budući da sam žalitelj tvrdi da se to potraživanje odnosi na pozajmice društvu što nije tražbina iz radnog odnosa prema čl. 257. st. 4. SZ-a.

Zbog navedenog je primjenom odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 10. SZ-a, valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje u pobijanom dijelu.

Zagreb, 3. travnja 2019.

Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko, v. r.

Za točnost otpredstavka – ovlaštenu službenicu
Brankica Curman